

Mt 5,20-26

²⁰ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng : “Thầy bảo cho anh em biết, nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Pha-ri-sêu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.

²¹ “Anh em đã nghe Luật dạy người xưa rằng : Chớ giết người ; ai giết người, thì đáng bị đưa ra toà. ²² Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết : Bất cứ ai giận anh em mình, thì đáng bị đưa ra toà. Ai mắng anh em mình là đồ ngốc, thì đáng bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng. Còn ai chửi anh em mình là quân phản đạo, thì đáng bị lửa hoả ngục thiêu đốt. ²³ Vậy, nếu khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, mà sực nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh, ²⁴ thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hoà với người anh em ấy đã, rồi trở lại dâng lễ vật của mình. ²⁵ Anh hãy mau mau dàn xếp với đối phương, khi còn đang trên đường đi với người ấy tới cửa công, kéo người ấy nộp anh cho quan toà, quan toà lại giao anh cho thuộc hạ, và anh sẽ bị tống ngục. ²⁶ Thầy bảo thật cho anh biết : anh sẽ không ra khỏi đó, trước khi trả hết đồng xu cuối cùng.”

CỦA LỄ THIÊN CHÚA YÊU THÍCH

“Khi sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, mà sực nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh, thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hoà với người anh em ấy đã, rồi trở lại dâng lễ vật của mình.” (Mt 5,23-24)

Suy niệm: Quà tặng là một trong những cách thể hiện lòng quý mến. Đối với Thiên Chúa, món quà lớn nhất và ý nghĩa nhất con người có thể dâng lên Ngài là lễ vật hiến dâng tất cả cuộc sống và chính thân mình để tỏ lòng tôn thờ yêu mến cách trọn vẹn. Lời Chúa nói với chúng ta: *“Ai yêu mến Thiên Chúa thì cũng yêu thương anh em mình,”* nếu không chỉ là kẻ sát nhân, kẻ nói dối (x. 1Ga 3,15; 4,20.21). Vì thế, đi dâng của lễ lên Thiên Chúa mà lòng còn vương vất sự bất bình, lòng ghen ghét thù hận, của lễ đó sẽ là bất xứng nếu không tìm phương hoà giải trước đã. Của lễ đẹp lòng Thiên Chúa nhất chính là lễ hiến tế của Đức Ki-tô để hoà giải nhân loại với Chúa Cha.

Mời Bạn: Biết bao lần chúng ta đã dâng lễ bất xứng vì mình vẫn còn mang nặng trong tim sự hờn giận, ganh tỵ, thù hận với người anh em. Chúa dạy chúng ta chủ động *“đi làm hoà”* ngay cả khi không phải mình, mà là người khác *“có chuyện bất bình”* với chúng ta. Hoà giải không chỉ bằng lời nói suông. Muốn *“đem thứ tha vào nơi lắng nhục”* phải biết *“sát tế”* cái tôi tự ái của mình; muốn *“đem an hoà vào nơi tranh chấp”* phải trở nên giống Đức Ki-tô, *“con chiên hiền lành”* (x. Is 53,7), dám hiến thân mình để *“xoá bỏ tội trần gian”* (x. Ga 1,29).

Sống Lời Chúa: Sẵn sàng là người đầu tiên xin lỗi, làm hoà mỗi khi trong cộng đoàn có chuyện bất bình với nhau.

Câu nguyện: Hát Kinh Hoà Bình: *“Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người...”*